

РЕШЕНИЕ

№ 64

гр. Враца, 07.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ВРАЦА, VII НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и седми февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Росица Ив. Ангелова

при участието на секретаря Ваня Люб. Василева
като разгледа докладваното от Росица Ив. Ангелова Административно наказателно дело № 20241420200008 по описа за 2024 година

Производството е по реда на чл.58д-63д от ЗАНН.

Образувано е по жалба на „МИКРО КРЕДИТ“ АД, ЕИК 202073629, със седалище и адрес на управление: гр. София, бул. "Цариградско шосе" №137, ет.3, представлявано заедно и поотделно от ***** - изпълнителни директори, чрез процесуалния представител адв.Г. М. против Наказателно постановление №К-004472 от 29.11.2023 г., издадено от директора на РД за областите Видин, Монтана и Враца към ГД КП при КЗП, с което на жалбоподателя за извършено нарушение на чл.10а, ал.2 ЗПК, на основание 45, ал.1 от ЗПК на дружеството е наложена имуществена санкция в размер на 3000.00 /три хиляди/ лева.

В жалбата се твърди, че наказателното постановление е постановено при съществени нарушения на процесуалния и материалния закон. Алтернативно, ако се приеме, че е налице нарушение се моли да се приеме, че са налице предпоставките за приложение на чл.28 ЗАНН.

В съдебно заседание жалбоподателят редовно призован, представител не се явява. Постъпила е молба от процесуалният представител на дружеството за даване ход на делото със становище по същество, в която се твърди, че процесната такса, за която е санкциониран жалбоподателят не е свързана с усвояване и управление на кредита по смисъла на чл.10а, ал.2 от ЗПК, а представлява допълнителна услуга по смисъла на чл.10а, ал.1 ЗПК.

Административно-наказващият орган редовно призован, представител не се явява като от процесуалният му представител е постъпило становище за

даване ход, в което се твърди, че атакуваното НП е законосъобразно, тъй като същото притежава всички законови реквизити и жалбоподателят е извършил вмененото му с НП нарушение.

Страните претендират присъждане на направените по делото разноски.

След като се запозна с депозираната жалба, съдът установи, че същата е подадена от активно легитимирано лице и в законоустановения срок от ЗАНН, поради което е процесуално допустима и същата следва да бъде разгледана по същество.

Въз основа на събраните по делото доказателства съдът приема са установена следната фактическа обстановка:

В резултат на извършена проверка с Констативен протокол от 21.07.2023 г. от служители на КЗП е установено, че на 28.07.2023 г. кредиторът „Микро Кредит“ АД, в стопанисван от него офис „Микро Кредит Враца“ в гр.Враца, ул.„Лукашов“ №10, ет.1, офис 202 е сключил договор за заем Microcredit № 9032-00150150 с потребител, като е изискал заплащане на еднократна такса под формата на наречена от него допълнителна услуга „Връщане в 30-дневен срок“ в размер на 231.00 лв.

С кредитния договор на потребителя бил предоставен кредит със следните параметри: общ размер на заема 3000.00 лв., със срок 10 месеца, обща сума за погасяване 3584.10 лв., погасителна месечна вноска - 358.41 лв., сума за получаване от кредитоискателя - 2769.00 лв., цена на допълнителна услуга „Връщане в 30-дневен срок“ - 231.00 лв.

Установено е, че към договора за заем бил сключен и Договор за допълнителни услуги към заем Microcredit № 9032-00150150 за допълнителна услуга „Комфорт“ и допълнителна услуга „Връщане в 30-дневен срок. Пакетът „Комфорт“ бил за срок от 10 месеца с месечна вноска от 227.88 лв. с посочен начин на плащане: приспада се от предоставения заем.

Административннонаказващият орган е установил, че кредиторът „Микро Кредит“ АД при предоставяне на кредита на потребителя удържа предварително сумата за допълнителна услуга „Връщане в 30-дневен срок“, върху която начислява и лихва, тъй като е включена в главницата по кредита в размер на 3000.00 лева. Констатирано е, че начисляваната от кредитора сума за допълнителната услуга е опит от негова страна да заобиколи разпоредбата на чл.10а, ал.2 от ЗПК, тъй като се касаело за такса, свързана с усвояване и управление на кредита, която се удържа от общата сума на предоставения кредит, без да се предоставя допълнителна услуга.

Посочено е, че кредиторът изисквал нейното заплащане още при сключване на договора за кредит, независимо от това, че реално получателят на кредита няма как да се възползва от тази услуга, както и че сумата е дължима на кредитора винаги при сключване на договора за кредит, тъй като се удържа веднага от главницата при предоставяне на кредита.

Посочено е, че кредиторът „Микро Кредит“ АД изисква заплащане на такса под формата на така наречена от него допълнителна услуга „Връщане в 30-дневен срок“ за действия, свързани с усвояването и управлението на кредита, които се удържат от общата сума на предоставения кредит и върху тях се начислява лихва, което представлява нарушение по чл.10а, ал.2 ЗПК.

С писмо получено от представител на „Микро Кредит“ АД на 10.10.2023 г. е поканен жалбоподателят за съставяне и предявяване на АУАН, като е посочено, че в случай на неявяване АУАН ще бъде съставен на основание чл.40, ал.2 от ЗАНН.

За констатираното нарушение бил съставен АУАН №004472/18.10.2023 г. и връчен на 24.10.2023 г. на представител на търговеца - Георги Атанасов Атанасов срещу подпис.

Въз основа на така съставения АУАН е издадено Наказателно постановление №К-004472/29.11.2023 година от директора на РД за областите Видин, Монтана и Враца към ГД КП при КЗП, с което на жалбоподателя за извършено нарушение на чл.10а, ал.2 ЗПК, на основание чл.45, ал.1 ЗПК е наложена имуществена санкция в размер на 3000.00 лв.

Така установената фактическа обстановка се установява безспорно от събраните по делото релевантни писмени доказателства: Констативен протокол №К-2742056/21.07.2023 г., АУАН №004472/18.10.2023 г. , съставен от Г. Д. Й. – старши инспектор в Област Враца към КЗП, Наказателно постановление №К-004472 от 29.11.2023 година на директора на РД при КЗП, Заповед №771/13.10.2022 г. на председателя на КЗП, Заповед №99ЛС/01.02.2016 г. на председателя на КЗП, доклад от Г. Й. – старши инспектор при КЗП с изх.№М-02-588/19.06.2023г., Възражение от „Микро кредит“ АД до директора на ТД Монтана при КЗП №М-03-381/01.11.2023 г., Договор за заем Microcredit №9032-00150150 от 28.07.2023 г., Договор за заем Microcredit №9032-00151361 от 22.08.2023 г. Договор за допълнителни услуги към договор за заем Microcredit №9032-00151361 от 22.08.2023 г, Договор за допълнителни услуги към договор за заем Microcredit №9032-00150150 от 28.07.2023 г, Общи условия към кредитния договор.

По делото са събрани и гласни доказателства от показанията на свидетелите Г. Й. /актосъставител/ и С. А. – старши инспектор в КЗП-Враца, които съдът кредитира изцяло като обективни и безпротиворечиви и подкрепящи се от целия събран по делото доказателствен материал.

При така установените фактически данни се налагат следните правни изводи:

Така изложените фактически положения, при които е осъществен съставът на изследваното нарушение, съдът намира за безспорно установени от събрания доказателствен материал, преценяван самостоятелно и в съвкупност, като цени приложените по делото доказателства, тъй като всички те са обективни, логични, непротиворечиви и взаимноподкрепящи се, като същите кореспондират и със свидетелските показания на актосъставителя.

Наказателното постановление е издадено от компетентен орган - директора на Регионална дирекция за областите Видин, Монтана и Враца към ГД КП при Комисията за защита на потребителите. АУАН също е съставен от компетентно лице, видно от приложените по делото заповеди на председателя на Комисията за защита на потребителите. В хода на административнонаказателното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения. Наказателното постановление е било издадено в шестмесечния преклузивен срок, като същото е съобразено с нормата на чл.57 от ЗАНН, а при издаването на административния акт е спазена разпоредбата на чл.42 от ЗАНН. Правото на нарушителя да узнае за какво нарушение му е съставен акта, обстоятелствата, при които е извършено то и да отстоява своята теза срещу това твърдение, не е нарушено. С издаденото наказателно постановление на дружеството е вменено нарушение по чл.10а, ал.2 от ЗПК.

„МИКРО КРЕДИТ' АД има качеството на кредитор по смисъла на [чл.9, ал.4 от ЗПК](#), за което няма спор между страните по делото. Съгласно [чл.10а, ал.1 от ЗПК](#) кредиторът може да събира от потребителя такси и комисионни за допълнителни услуги, свързани с договора за потребителски кредит, но също така с [ал.2](#) на същата разпоредба е въведено ограничение по отношение на таксите и комисионните, като такива не могат да бъдат изисквани за действия, свързани с усвояването и управлението на кредита. В ЗПК понятието "управление на кредита" не е дефинирано – така и [Директива 2008/48/ЕО](#) на Европейския парламент и на Съвета от 23 април 2008 г.,

относно договорите за потребителски кредити и за отмяна на [Директива 87/102/Е.](#) на Съвета (ОВ, L 133/66 от 22 май 2008 г.). В мотивите на Законопроекта за изменение и допълнение на ЗПК /ДВ, бр.35 от 22.04.2014 г., в сила от 23.07.2014 г./ се сочи, че идентифициран проблем са редица такси, свързани с отпускане, обслужване и погасяване на кредита (такса за кандидатстване, такса за одобрение, такса за усвояване на кредита, такса за оценка на имота, годишна такса за управление на кредита, такса за разплащателна сметка, такса за предсрочно погасяване и др.). Целта на таксите е да се покрият административните разходи на банката при предоставяне на определена услуга. Със законопроекта се забранява на банките да събират някои видове такси и комисионни, за които се приема, че са част от дейността на банката по предоставяне на кредита, а именно - такси и комисионни за действия, одобрение и усвояване на кредит, както и за неговото управление.

Действително, понятието "управление на кредита" не е законово дефинирано. Нито законът, нито договорът и общите условия дават легално определение на понятието "управление на кредита", но изхождайки от общоприетия му смисъл, както и от целта на самия закон, както и това какво е основното право на кредитната институция по договора за кредит, се извежда извода, че то следва да се схваща като дейност, извършвана от банката по фактическото реализиране на задължението по договора за кредит, дейност за събиране и осчетоводяване на вземането и събиране на информация за движението на сумите по сметката на кредитополучателя, проследяване на постъпленията и други подобни дейности, свързани с обслужването на задължението и събирането на вземането. Безспорно е обаче съдържанието на понятието "такса", а именно - сума, чието заплащане се дължи във връзка с предоставяне на услуга.

В приложения към делото Договор за допълнителни услуги към заем Microcredit № 9032-00150150 от 28.07.2023 г. е посочено, че клиентът заплаща такса за услуга „връщане в 30 дневен срок” в размер на 231.00 лева, която се приспада от предоставения заем. В чл.4.9 е посочено че, в случай че клиентът не се е възползвал от възможността, която допълнителната услуга „Връщане в 30 дневен срок”, а именно да погаси предсрочно заема си в 30-дневен срок от сключване на договора за заем без да дължи лихва за

ползването на заетата сума в този срок, клиентът няма право на възстановяване на цената на услугата.

Така наречената "такса за връщане в 30 дневен срок" не би могла да се определи като допълнителна услуга за потребителя, защото допълнителни са услугите, предоставяни в полза на потребителя, докато в случая предвидената в договора такса е свързана изцяло с извършването на нормативно право на клиента на погаси кредита си предсрочно дори в тридесетдневен срок от предоставяне на заема. Тази такса е свързана с предсрочно погасяване на кредита, която такса за погасяване или предсрочно погасяване на кредита е именно сред таксите за управление, които както се посочи по-горе са мотивирали внасяне на Законопроекта за изменение и допълнение на ЗПК /ДВ. бр. 35 от 22.04.2014 г., в сила от 23.07.2014 г. /. Съгласно чл.10а, ал.2 ЗПК, кредиторът не може да изисква заплащане на такси и комисиони за действия, свързани с усвояване и управление на кредита. Тази такса се явява изцяло в интерес на кредитора и не следва да бъде начислявана от кредитора, предвид изричната забрана на [чл.10а, ал. 2 от ЗПК](#). Тази такса по естеството си представлява такса за управление на кредита, тоест за погасяване, респ. предсрочно погасяване на кредита в тридесетдневен срок, а не е такса за отделна допълнителна по характера си услуга. В същото време тази такса предварително се удържа от сумата на отпуснатия заем при усвояването, с което на практика се заплаща от потребителя в размер на 231.00 лева и не се връща обратно на заемателя, ако не е върнал в 30 дневен срок получения заем аналогично на таксите, които се събират от кредитополучателите при усвояване на кредита. По този начин необосновано се увеличава финансовата тежест на длъжника, което води до неоправдано допълнително увеличаване на размера на задълженията на потребителя по договора, което е в абсолютно противоречие.

Така уговореното възнаграждение за жалбоподателя, за да се възползва клиентът да върне предоставения му заем в тридесетдневен срок, кредиторът цели да си набави допълнителни плащания извън предвидените в закона, поради което същото се явява в противоречие с императивната разпоредба на чл.10а, ал.2 ЗПК, изрично забраняваща събирането на такси и комисионни за дейности, свързани с усвояване и управление на кредита. В този смисъл решение №237 от 24.06.2022 г. на Административен съд - Враца по к.а.н.д.

Тази такса за така предоставената услуга се приспада от предоставения заем. Тоест, клиентът с договор за заем Microcredit №9032-00150150 от 28.07.2023 г. е поискал кредит в размер на 3000.00 лева, но поради уговорената такса за предоставената услуга „връщане в 30-дневен срок”, размерът на предоставения заем се редуцира на 2769.00 лева и дори клиентът да не се е възползвал от възможността да върне кредита в 30-дневен срок, посочената такса, която му е удържана от предоставения заем не подлежи на връщане.

След като дружеството е изискала от потребителя такса, свързана с управлението и усвояването на кредита, същото действително е осъществило състав на нарушение по чл.10а, ал.2 от ЗПК, за което правилно е ангажирана неговата административнонаказателна отговорност по реда на чл.45, ал.1 от ЗПК и му е наложена имуществена санкция в минимално предвидения законов размер от три хиляди лева.

Обжалваното НП е правилно и законосъобразно. Същото е постановено в съответствие с материалния закон и при липса на сочените в жалбата съществени нарушения на процесуалните правила. Не са налице условия за приложението на чл.28 от ЗАНН, тъй като констатираното нарушение не се отличава с по-малка тежест от обичайните от този вид, което да обуслови извода за маловажност на случая.

Предвид на гореизложеното, съдът намира, че обжалваното наказателно постановление е обосновано, правилно и законосъобразно и като такова следва да бъде потвърдено, а жалбата като неоснователна следва да бъде оставена без уважение.

При този изход на делото и предвид претендираните разноски от страните, следва на основание чл.63д, ал.4 ЗАНН дружеството-жалбоподател да бъде осъдено да заплати на АНО разноски по делото в размер на 100.00 лева за юрисконсултско възнаграждение.

Мотивиран от посочените по-горе доводи и на основание чл.63, ал.2, т.5 от ЗАНН, Районен съд-Враца, VII наказателен състав

С оглед изхода от спора в полза на жалбоподателя не следва да се присъждат съдебно-деловодни разноски.

Водим от горното и на основание чл.63, ал.1 от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление № К-004472/ 29.11.2023 г., издадено от директора на РД за областите Видин, Монтана и Враца при ГД КП към КЗП, с което на „МИКРО КРЕДИТ” АД, ЕИК 202073629 за извършено нарушение на чл.10а, ал.2 ЗПК, на основание чл.45, ал.1 ЗПК е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 3000.00 /три хиляди/ лева.

ОСЪЖДА на основание чл.63д, ал.4 ЗАНН „МИКРО КРЕДИТ' АД, ЕИК 202073629 да заплати на РД за областите Видин, Монтана и Враца към ГД КП при КЗП сумата от 100.00 /сто/ лева, представляваща разноси по делото за юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Административен съд - Враца по реда на гл.XII от АПК в 14-дневен срок от получаване на съобщението за неговото изготвяне.

Съдия при Районен съд – Враца: _____